

Número 647-15 agost 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

JA ESTEM EN FESTA!

Molt bona la festa de l'escuma que fan a Benicarló, no m'estranya que la fiquen a la portada del llibret!

Tornem passades les festes, el dia 29

ENTREVISTA A XIMO BEL

LA MALA NOTÍCIA:
TANCAMENT DE CSNORD

EL PROGRAMA DE FESTES

Un any més La Veu de Benicarló vol oferir la seua particular versió dels nombrosíssims actes que amb motiu de les festes d'agost ens ofereix la Comissió de Festes per a la propera setmana. Cal començar per felicitar tots els qui dediquen temps i paciència perquè benicarlandos i forasters que ens visiten puguem tindre, si així ho desitgem, gairebé les vint-i-quatre hores de cada dia ocupades. Resnem-nos però perquè només els cossos joves serien capaços de suportar un ritme com aqueix; la resta de mortals haurà de fer una selecció i presentar-se només a aquells llocs que veritablement li poden interessar.

text REDACCIÓ

Com que l'espectre social del nostre poble és tan variat, pensarem en una família tipus amb dos fills, amb un pare de prop de quaranta anys, amb hipoteca i unes perspectives laborals poc enlluernadores a partir de setembre i amb la mare directament a l'atur.

Al comerç de Benicarló trobaràs tot el que et fa falta...

Benicarló, més comerç

Ajuntament de Benicarló

KSA

COMPOSITE POLYMERS

"El color de la llum"

Lluís Santapau

31 Juliol - 21 Setembre

EXPOSICIÓ EN EL MUCBE

Exposició que preten rendir un homenatge a aquest pintor barceloní però que va néixer a Vinaròs.

En la mostra es podrà veure una representació de cadascun dels temes en els que es va desenvolupar la seva pinura; els que es va desenvolupar la seva pinura; els que es va desenvolupar la seva pinura; els paisatges, la sèrie negra, els carrers i places de Barcelona, les escenes de París, els nus femenins i la sèrie religiosa.

Santapau tracta a la perfecció varies tècniques pictòriques, com l'oli o l'acrílic, però destacant per damunt de tot el tractament de les ceres.

COMPROMETIDOS CON...

Ashland Inc. es una empresa adherida a Responsible Care (Compromiso de Progreso), y el grupo de negocios Composite Polymers está comprometido con una mejora continua en los objetivos de Ashland para con el Medioambiente, la Salud, y la Seguridad:

- Política de "cero" accidentes
- Alcanzar el cumplimiento de los requisitos legales al 100%
- Esfuerzo constante por conseguir los más altos estándares en Medioambiente, Salud y Seguridad.

ASHLAND

*RESPONSIBLE CARE is a registered service mark of American Chemistry Council © Registered trademark of Ashland Inc. © 2006, Ashland

Gestión Medioambiental • Excelencia en Servicio • Soluciones Innovadoras • Equipo Global

Continuem la ratxa de platja

Els nadadors del Club Natació Benicarló Ferrán Remolina i Manuel Monserrat s'imposen en la travessia al port dels Alfacs

text CNB

Novament els nadadors del Club Natació Benicarló es van imposar en la XXX Edició de la travessia al port dels Alfacs a Sant Carles de la Ràpita el passat 3 d'Agost de 2008, tancant així, per fi de la temporada, i certificant el bon moment dels nostres nadadors i nadadores, també, en la modalitat de travessies. En la categoria Junior Ferrán Remolina Rallo es va imposar en la travessia llarga de 4 milles marines (7.408 m.) venent clarament gràcies a una brillant carrera presentada en aquesta calorosa jornada d'estiu. Manu Monserrat va presentar tot el seu potencial en la travessia "mini" de 1.000 m. imposant-se clarament en la 1a posició. En la categoria "mini-mini" de 150 m. el nedador Víctor Monserrat es va adjudicar una merescuda 5a plaça. Els trofeus van ser lliurats pel benicarló, i alcalde de Sant Carles de la Ràpita, Miguel Alonso Herrera.

XXVIII TORNEIG D'ESTIU FUTBOL SALA: RECTA FINAL

text i foto

GREGORIO SEGARRA

Es van disputar ja els partits corresponents al quart de final, als quals, havien accedit la pràctica totalitat de favorit. En el primer dels quatre partits de la ronda, Tropic's/Ferreteria Lianda va fer bons els pronòstics i va guanyar a Grupo Peinado/Ica UV, amb més dificultats de les que poguéu pensar-se a la vista del resultat (5-2), ja que va haver de remuntar un 0-2 en contra. En el 2n partit, Gellida e Hijos a punt va estar de sorprendre a Bar Els Caps, un dels principals favorit, que sé les va veure i desitjar per remuntar altre 0-2 en contra, tot i acabar imposant-se per la mínima (3-2). On si va haver sorpresa –i grossa- va ser en el tercer partit, on els vinarossencs de Puchal Climatització van deixar a la cuneta un altre dels grans, Guas Robles que, després d'avançar-se en el marcador, va veure com era remuntat en el tram final (2-1), si bé un greu error arbitral va poder

En el primer dels partits de la ronda, Tropic's/Ferreteria Lianda va fer bons els pronòstics i va guanyar a Grupo Peinado/Ica UV.

resultar decisiu en el desenllaç del partit. En l'últim partit de la sèrie, la igualtat que es presumia entre els dos "actors": Novo Informo i Seroffice Baix Maestrat no ho va ser tal, ja que els primers, amb múltiples absències i un sol canvi, l'hi van posar molt fàcil als de Valera i Cia. que van golejar a plaer als de Sisco (6-0).

"De nit el crio vol anar al *mojito escocío* i al *calimotxo*; el pare diu que no, que no li pareix bé"

ve de la pàgina anterior

Asseguts en pacífic conclave els membres del clan familiar decideixen llegir en profunditat el programa de festes i assenyalar amb una creveta cadascun dels actes als quals hi pensen acudir. L'única premissa és no gastar-se ni un duro. La mare farà la creveta roja, el pare blava, el fill –quinze anys, agilipollat, i enganxat a l'mp3- negra i la xiqueta –vuit anys, obsessionada encara amb les nines- verda. Si només hi van, per exemple, pare i fill, es posa una creu blava i una de negra, si van mare i pare i les criatures es queden a casa, una de roja i una de blava, i així successivament. El cap de família, cerimoniosament, ensenya el programa a tots. La primera. El xiquet, estrany com és, diu que no li acaba d'agradar la foto, que això de la batalla d'escuma és una cosa de poble i, a més, diu que un xicot que surt en tratge de bany dirà que no s'estiga per la feina, que és com si passara per allà. En fi, a la resta de la família no els desagrada, que ja n'hi ha prou de bous i gegants i nanos.

Davant l'expectació de tots, el pare obri el llibre. Per votació decideixen no llegir el saluda del senyor alcalde; pressuposen tòpics i tenen temor que si escriu com parla els agafe alguna cosa; la cria fa notar que està escrit en castellà i en valencià i opina que si la gent comença a llegir per l'esquerra pocs n'hi haurà que s'ho miraran en la llengua del país. Ai, com són les criatures. Segueix una foto de la Comissió i les dames i dametes i reina. I després la de la reina, molt guapa i elegant. I després les dames, també totes molt guapes i

elegants. I a la pàgina següent una xicota vestida de chulapa amb un clavell al cap, com els encantaria a tots sentir-la parlar dient allò de *Madri, Madri Madri, pedazo de la Ejaña en que nació, por algo te hizo Dios la cuna del requiebro y el chotis*. I les dametes, també elegantetes i guapes.

Decideixen saltar-se les entrevistes i anar per feina; ja hi tornaran al final. Se'n van a la pàgina vint-i-nou. S'ho miren atentament. De matí aniran a la crida (en castellà "crida"). El crio diu que ell anirà a la "clàssica" batalla d'escuma; el pare pensa que una cosa clàssica bé deu ser alguna altra cosa. Descansaran fins les vuit en què mare i filla aniran a vore l'arribada de les dames en carruatges; pare i fill es decanten per anar acórrer la traca, ells sí que són uns clàssics. Malgrat tot, el pare també s'apunta, per curiositat, una cosa

que es diuen "dobletes montadas" en castellà i "dubletes muntades" en valencià. A sopar, tots a casa, no estan els temps per solfes i després a fer-se un mantecao i mirar com passen dames, mantenidor, cort d'honor i autoritats cap al ball de gala. El xiquet vol anar a les penyes, el concret li ha cridat l'atenció un acte que es farà a les 2.38; és una promesa això de l'hora, un missatge críptic, una vacil·lada o simplement una tonteria? Bona nit.

Diumenge volen anar tots als gegants i nanos, però compte que enguany hi ha veritable perill que agarren tots una insolació perquè després de mirar-s'ho ben mirat han comprovat que serà de matí. Auguren que l'èxit no serà tan gran com en edicions anteriors. La mare es mostra decidida a anar al concert de Miguel Bosé; hom coincideix que són massa diners –acostumats com estaven als concerts gratuïts- però es decideix fer una derrama perquè hi ha la possibilitat real que la mare es disguste molt i això no li convé a ningú. De nit el crio vol anar al *mojito escocío* i al *calimotxo*; el pare diu que no, que no li pareix bé que

entre els actes de festes n'hi haja algun que aparentment fomenta el consum de drogues, entenent l'alcohol com una droga tolerada per gran part de la societat. Molt primmirat és aquest home. El xiquet no s'hi resigna i mostra la seua obsessió pels actes de puntualitat curiosa i no para fins que aconseguix el permís per anar a la 1.08 hores (sic) a la Festa Platgera, a les 2.08 hores (sic) al concurs de Gafukis i a les 4.04 (també sic) –hores de perduts- a Ill Obert Cinc Metres Tanques.

ve de la pàgina anterior

A partir del dilluns, tots els dies tots als bous. De matí, a migdia i de nit. Vinga bous, vinga. El mateix dilluns la xiqueta s'ha marcat amb la creveta el concurs de panxaes ("tripazos" en castellà, genial) i anima el pare a presentar-s'hi. El progenitor no li creua la cara perquè són festes i no té ganes de fandangos. A les 19.30 no es pot deixar perdre la degustació gratuïta (sí, gratuïta) de meló de moro ("melón de moro" en castellà, sensacional!). El crio continua capficat amb els horaris estranys i a la 1.34 vol anar al "Valera portería" (?) i a les 5.28 al II Pique "2x2 Bimbo" (?). El pare pensa que quines coses més curioses i estranyes organitzen les penyes i demana a Nostre Senyor que no prenga mal ningú amb tant de caldo i disbauxa.

El dimarts bous i a la nit a vore el *passacalle* amb les dames, reines i representants de les entitats; sempre és molt lluït això. Si hi ha temps, el pare i la mare aniran al ball popular que amenitzarà un conegut duo. A les 2.41, Nit del "torico". Fot-li.

El dimecres bous i, atenció, I Dia del *Melón de Moro* –diu en castellà–; també pensen tots que de bades, que és una cosa molt diürètica i molt sana encara que a la mare li retorne i li vinguen uns rots molts agres durant unes quantes hores. Però ja se sap, la nostra família, a la del pobre, "antes rebentar que sobre". A les 17.12 (sic, tornem-hi) hi haurà una cosa novedosa però que sona molt de poble: la primera concentració internacional de motocultors; serà de vore. I encara a les 18.07 (al teletext de la TV3 també posen horaris com aqueixos) faran un concurs que es dirà "Mira qui llaura"; també sona molt de poble. I de poble i de pobre queda això del llançament de pernil, ara bé, si la gent se'n xala, avant amb les

atxes. Aqueix mateix dia, per si no n'hi havia prou amb el primer dia del meló de moro, de nit es fa la primera nit del meló de moro (ara ja "sandía" en castellà; els ha costat, eh?). I a la 1.54, *encesta* i festa. El xiquet, no cal dir-ho, també hi vol anar.

El dijous, bous i més bous. El pare i la mare s'animaran a anar a fer la volteta al terme; són conscients de com està la cosa i si poden, hi soparan. Els xiquets ja s'apanyaran; a les 17 que vagen a la "orxatà" ("horchata" en castellà) i a les 6 i mitja a la batalla de merenga, s'aguiaran els dos però és molt d'aliment. De nit, si ja han arribat a casa, assistiran a dos plats forts d'aquestes festes. Un és la ballada popular de danses; és una de les indignitats més grans del poble, som un poble sense arrelament a les nostres tradicions i només quatre cries i quatre dones grans –amb moltíssima dignitat– aguanten perquè no es perda del tot la que hauria de ser la festa més multitudinària del poble i toleren ballar amb música enllaunada; el matrimoni –benicarlandos com cal– s'ho mirarà des de darrere la tanca i no hi participarà; però pensaran que l'Ajuntament hauria de fer alguna cosa més

per les danses de Benicarló. Per exemple, diu el pare, no programar cap acte més a aqueixa hora. Acabades les danses assistiran tots impàvids a la primera cremà d'una falla a festes. Tots dubten: com s'hauran de vestir?, hauran de tirar masclets?, no valdria la pena passar les falles a festes d'agost també? Es queden reflexionant però tots hi posen la creveta.

El divendres, només bous, que ja n'hi ha prou de tanta marxa. Si de cas, de nit, aniran a fer-se un cremadet a les havaneres. El dissabte comença el mercat d'època. El xiquet fa vore que és d'un mercat d'un territori que no és el nostre, que la senyora reina Catòlica a la qual es fa referència poquet tenia de valenciana. I més bous, això sí, bous capons pobres meus són els que s'anuncien; però compte que estiguen privats dels seus atributs genitals no vol dir que no tossen. De nit, naturalment, ben prompte, pare i mare han posat la creu per anar a la serenata de sant Bartomeu i com sempre passaran la vergonya que l'acte s'acabe amb la interpretació d'un himne que ells no senten com a propi i pensen que faria més festa un final amb el pas-doble "Benicarló", que és més participatiu i més nostre.

I, per fi, el dia de sant Bartomeu. Ja n'hi ha prou de tant de bou. A missa, a vore passar la processó, a la mascletà, a la batalla de flors i als focs d'artifici. Tos, sí, tots. I a hora de dinar un bon vermut amb musclos i gambetes saladetes. Que caram, un dia és un dia.

I el 25, ai el 25. El 25 tornaran la crisi i els mals de caps. La família decideix que no val la pena pensar-hi, que cal donar gràcies a tots els que aconseguiran que, si més no aquesta setmana, no siguem tan desgraciats i ens n'oblidem de les nostres penes. Bones festes!

NO SÉ JO SI...

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Si dic que aquesta setmana no tenia ganes d'escriure res, jo podria pensar que ni és novetat ni és notícia, i per això es confirmaria que aquesta secció pot ser qualsevol cosa menys informació immediata i de primera mà. Perquè clar, si jo faig el sublim esforç d'escriure una cosa dimarts a la nit perquè l'amo diu que se'n va de sopar i dimecres de matí ha d'estar tot acabat, ja em dirà vosté, estimat lector, si en un parell de dies no poden passar coses. Després, amb aquestes presses i corregudes, passa el que passa, que no és una altra cosa que tornar a sucumbir en el ridícul més espantós, amb l'aggravant de ser víctima propiciatòria de la befa, ludibri i escarni de la gent, amb tot el que comporta de patiment per als meus. Sense anar més lluny, un dels meus fills ja ha anat al jutjat a preguntar quins papers ha de portar per a canviar el seu primer cognom. Diu que vol els dos de la seua mare, o els segons del seus avis, però que ja està cansat de rebre mastegots per culpa del cognom que signa aquesta secció. Ara em trobo que com que no tinc novetats, l'escena es repetirà una setmana més i en un tres i no res ja em veig rebent una citació del registre civil per tal d'esbrinar què collons passa a aquesta casa de bojos. Però primer és l'obligació que la devoció i jo, incombustible col·laborador d'aquesta revista, em dispo a completar una pàgina, que estem a l'agost i es veu que les notícies són poques i alguns col·laboradors no acaben de vore el moment de posar-se davant el teclat.

Reprement el fil de la setmana passada, Martorell va presentar la seua dimissió irrevocable com a entrenador del CDB. Per més que he preguntat, només he pogut esbrinar que van ser motius familiars, argument fàcilment rebatible perquè un quan es posa dins d'un enrenou d'aquests ja sap què es trobarà. Potser el motiu real siga un altre, com per exemple una altra cosa que ell ha vist i no ha estat del seu gust. Jo què sé. Total, que Manolo Garcia és el nou entrenador, i jo penso que de garanties no li'n falten. Seguint per ordre cronològic, diumenge passat es va celebrar un partit amistós al Municipal Pitxi Alonso contra el Vinaròs. Jo no hi vaig pujar perquè de vegades els compromisos et juguen aquestes males passades i s'han de posar a la balança els avantatges i els inconvenients, però

aquesta vegada una mirada inquisidora de la mare dels meus fills va pesar més que tot l'immens goig que em produeix vore jugar el meu equip. Encara que perda. He preguntat i m'han dit que van empatar a zero, però que la cosa no pinta massa

bé, que es veu que no tenim una plantilla tan completa com jo em pensava. "Anem massa justets - em va dir un aficionat-, i si la cosa no canvia patirem per a salvar la categoria". Després em vaig assabentar que aquesta setmana –potser avui o demà- hi havia una reunió important entre entrenador i junta directiva. Els rumors diuen que Garcia vol demanar alguns reforços de postín, però es veu que el club no va sobrat de caragols. Segurament quan aquesta pàgina veurà la llum, ja se sabrà tot i jo tornaré a quedar en ridícul, però aquest és el destí dels estigmatitzats. També m'han dit que es veu que la unitat entre els membres de la junta directiva no és total, que hi ha diferents punts de vista i que fins i tot els del Ràcing Benicarló -que es van integrar en aquest vaixell- han agafat els bots i han deixat de formar part de la unitat futbolística local. Es veu que els criteris són variats i els punts de vista canvien segons el lloc on un es troba. Un dels problemes principals ha estat integrar i seleccionar tots els jugadors que han de formar part del primer equip del nou CDB. Jo sempre he dit que això de ser directiu és una cosa molt seriosa i que dóna molts de maldecaps.

Espero que quan això aparega publicat, tot estiga resolt i es pugui començar la temporada amb bon peu i molta il·lusió.

El que sí que puc dir amb tots certesa i seguretat és que dilluns passat, al camp de les pistes d'atletisme, van començar a entrenar els dos juvenils que aquesta temporada ens representaran. He de dir que faltaven molts de jugadors, però hem de tindre en compte que les dates també tenen la seua part de culpa.

CURSA DEL MORABETI A SANT MATEU

text CLUB D'ATLETISME GRUP POBLET BAIX MAESTRAT

Diumenge passat dia 10 d'agost es va celebrar la quarta cursa del Morabeti a Sant Mateu, organitzada per membres del Club veïns de Sant Mateu, amb la col·laboració de jutges i socis del Club d'atletisme, contant amb el patrocini de l'Ajuntament d'aquesta Ciutat, Sant Mateu.

Des de les 18 h a les 20 hores, es van celebrar un total de 16 carreres entre les distintes categories, alguns dels resultat aconseguits van ser:

Pollets Femeni 1ª Natalia Ramirez (2004) de Sant Pere de Ribes

Pollets Masculí 1º Manuel Ferreres (2003) Deltebre-Tarragona

Iniciación Femeni 1ª Ana Ferreres (2001) Deltebre-Tarragona

Iniciación Masculí 1º Ismael Barohu (2001) Baix Maestrat

Benjamin Femeni 1ª Ana Beltran (1999) Sant Mateu
Benjamin Masculí 1º Pol Quinza (1994) C. E. Vinaros

Alevin Femeni 1ª Mar Bel Tena (1997) Sant Mateu
Alevin Masculí 1º David Pascual (1997) Sant Mateu

Infantil Femení 1ª Ghizlan Barohu (1996) Baix Maestrat

Infantil Masculí 1º Nicolas Numhauser (1996) Akarps

Cadet Femení 1ª Gema Teixido (1994) Lleida
Cadet Masculí 1ª Aaron Belles (1993) Cabanes

En la categoria de Veteranes el podi va ser ocupat per 3 atletes de Baix Maestrat, en el següent ordre, 1ª Mercedes Ruiz, 2ª Nuria Navarro i 3ª Gillian Kersey.

En Veterans masculí la victòria va ser per Jose A. Añon (independent) sent 2º Vicent Salis Baix Maestrat, 4º Gerardo Serrat, 5º Jesus Flores, 6º Emilio Lacruz, 13º Sebastian Vidal i 16º Armant Badi.

En categoria absoluta masculina la victòria va correspondre a Eric Nolla del C.I. Vinaros, seguit de Jousef Barohu del Baix Maestrat.

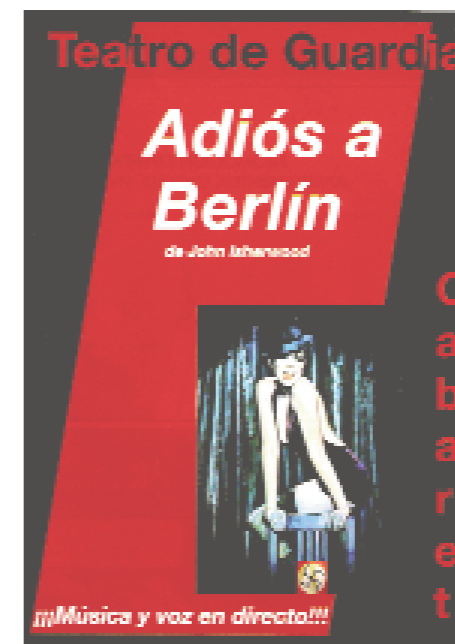
En categoria absoluta femenina la victòria va ser per l'atleta del València Terra i Mar, Ana Martinez, sent 4ª l'atleta de Sant Mateu i del Club d'atletisme BM, Alexandra Pascual.

Teatre de Guàrdia actua a Rossell

text REDACCIÓ

Dintre del programa oficial de les Festes Patronals de Rossell, tindrà lloc avui divendres 15 d'agost a les 23h., l'última funció del ja mític espectacle musical "Adéu a Berlín-Cabaret" de la companyia amateur Teatre de Guàrdia. Estrenada a l'abril de 2007, s'han ofert ja 20 representacions, a les quals han assistit més de 5.500 espectadors en les ciutats de Benicarló, Vinaròs, Sant Rafel del Riu i Càlig. Aquesta fenomenal posada en escena, que compta amb música, cant i ball en directe, ha suposat el més apoteósic triomf de Teatre de Guàrdia en els seus ja gairebé 15 anys d'existència.

esforç tornar a representar "Adéu a Berlín", una vegada que ja hem estrenat el nostre nou espectacle "L'enemic del poble". Però va ser tanta la il·lusió i la insistència amb la qual se'ns va demanar des de Rossell, que no vam poder negar-nos. Divendres que ve tornarem a posar-la en escena amb tota la força i talent que siguem capaços. I amb l'emoció especial que va a ser l'última vegada que anem a representar aquest musical que tants èxits ens ha proporcionat".

La Comissió de Festes de Rossell ha posat tot el seu interès perquè la representació siga tot un esdeveniment. Es preveu que siguin moltes les persones de tota la comarca les que no vulguen perdre's l'última oportunitat de veure aquesta espectacular obra

teatral. Fonts consultades han assegurat que "esperem l'assistència de més de 1.000 espectadors".

Exposició itinerant del riu Sénia

text TDS

L'Alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo i el Gerent de la Mancomunitat de la Taula del Sénia, Jaume Antich, van inaugurar el dimarts dia 12 d'agost, a les 19 hores, l'exposició itinerant del riu Sénia. L'exposició romandrà oberta fins el 31 d'agost al Claustre del Mucbe. Aquesta exposició ha estat produïda per la Mancomunitat Taula del Sénia, dissenyada per ARABOGUES i SUMMUM i finançada pel SOC de la Generalitat de Catalunya.

L'exposició itinerant del riu Sénia recull a mode d'exposició 20 plafons on s'expliquen els aspectes més característics i a la vegada desconeguts del riu Sénia. En l'exposició, que es presenta de manera bilingüe, es presenten els municipis que integren la Mancomunitat, es mostra on naix aquest petit riu, la seua longitud, els edificis i indústries que s'han instal·lat al llarg de la seva conca, etc. També es podrà veure un plafó dedicat als ponts que el travessen. L'exposició tracta de mostrar els aspectes més interessants i la riquesa natural i patrimonial d'aquesta zona.

NOTA DE PREMSA

“L'INICI DE LES EMISSIONS DE CANAL 9 A CATALUNYA OBLIGA A LA GENERALITAT A RETIRAR LES DENÚNCIES CONTRA ACCIÓ CULTURAL I PERMETRE EL FUNCIONAMENT DELS REPETIDORS DES DE HUI MATEIX”

La diputada d'Iniciativa i portaveu de Compromís Mónica Oltra ha afirmat que “l'inici de les emissions de RTVV a Catalunya han de suposar la immediata retirada de les demandes judicials contra Acció Cultural del País Valencià, que s'ha limitat a posar els mitjans perquè es poguera exercir un dret com és el de veure una televisió de qualitat i en la nostra llengua, quelcom que s'havia d'haver gestionat per l'ens de RTVV des d'un principi però la ceguera irracional anticatalanista del Consell li ha portat a actituds irresponsables.”

“L'accés de la ciutadania a mitjans audiovisuals – va afegir la diputada - només ha de tindre com a límit les impossibilitats tècniques que cada dia són menors, per la qual cosa d'existir la possibilitat tècnica de disposar de més mitjans d'informació i comunicació estos s'han de posar al servici dels ciutadans, més quan s'està demanant la recepció d'una televisió de qualitat com és la TV3. Les directives europees sobre televisió sense fronteres han de ser aplicat també en la nostra Comunitat.”

“El major problema que pot generar l'intercanvi d'emissions i la col·laboració és que els usuaris es donen compte de les diferències de qualitat entre unes i altres, i això només pot servir perquè Canal 9 millore, ja que actualment, excepte honroses excepcions, els nivells de qualitat de la nostra televisió autonòmica són ínfims tant en els programes informatius, on els nivells de manipulació són quasi reproducció de manuals de Goebbels com en els programes d'oci en què la vulgaritat, l'acudit groller i el mal gust no tenen límits.”

El nostre grup parlamentari demana als responsables de RTVV que tinguen en compte les audiències de certs programes que es mantenen en graella, que només són vistos per uns pocs milers de persones amb uns costos de producció que no es justifiquen. La gestió que han destapat els auditors ha demostrat que és insostenible, però eixa insostenibilitat ho és des de les coses més elementals d'una empresa televisiva com són els programes que emet.

RTVV té excel·lents professionals que són maltractats sistemàticament i que són apartats de les decisions de l'empresa ja que els actuals gestors preferixen externalitzar les seues produccions encara que siguin més cares i de pitjor qualitat”

La diputada d'Iniciativa Mónica Oltra va afegir que “La col·laboració amb altres corporacions autonòmiques, especialment amb la catalana han d'anar més enllà de l'intercanvi d'emissions o reciprocitat de senyals perquè podem aprendre uns d'altres respecte a programació, millora de mitjans tècnics, continguts i ús normalitzat de la llengua. S'ha d'acabar amb la política de donar l'esquena a una comunitat autònoma amb què tenim moltes coses en comú entre altres la llengua.”

Les Corts, 12 d'agost del 2008
COMPROMÍS PEL PAÍS VALENCIÀ

“Els nivells de manipulació són quasi reproducció de manuals de Goebbels.”

“En els programes d'oci, la vulgaritat, l'acudit groller i el mal gust no tenen límits.”

I com queda ara el Consorci?

Doncs no s'ha fet cap tràmit o modificació dels estatuts perquè la Conselleria ho legalitze.

Per algun interès d'algun mitjà?

Jo penso que sí, descaradament.

I Benicarló no podia haver jugat a la mateixa carta?

En el consorci hi ha representants dels tres grups polítics. Si no em fan cas, o si s'amaguen documents de la Conselleria, o no es tornen a reunir des de fa gairebé dos anys, és culpa d'algú. Mai més es va saber.

Cap d'aquestes concessionàries s'ha posat en contacte amb vostès?

Vaig estar negociant amb Planavisió. Carolina Salvador, i em dona igual del partit que siga, i honorat és reconèixer-lo, ha estat l'única persona que ha fet força perquè Benicarló continués comptant amb aquest projecte i així l'hi reconec. Ha estat l'única persona que ha fet alguna cosa.

El futur del seu projecte per on passa ara?

La tecnologia avança molt. Ja no crec en la TDT. Quan estarà implantada a Espanya en altres països ja es parla de televisions tridimensionals i compten amb velocitat d'accés a la xarxa molt superiors i en un parell d'anys ho seran molt més. Fonamentalment els canals són deficitaris a nivell local, comarcal i autonòmic, que se salven perquè estan suportades per l'administració i així poden pagar al personal. El mateix passa amb algunes generalistes.

Ximo Bel té ganes d'estar present?

Penso que ho he demostrat posant recursos personals i fent de *Kamikaze* durant sis anys. Seguiré lluitant per coses, però ara tinc ganes de descansar les neurones i que mediten i reflexionen prou per a veure com és el futur que vull en els mitjans de comunicació. No se per on anirà el projecte però tornarem a reprendre'l. Però ara les circumstàncies m'obliguen a fer altres treballs perquè faig altres coses com benicarlondo.

Molta sort

El PSPV veu un empobriment informatiu en el tancament de CSNTV i acusa al PP d'aquest final

text REDACCIÓ

Segons Escuder “el PP de Benicarló i Peníscola podien haver exercit la seva majoria en el Consorci comarcal i activar la televisió municipal”

El cap de llista socialista i diputat, Enric Escuder, va denunciar ahir la maniobra “del Partit Popular” en la concessió dels canals de televisió digital terrestre (TDT) en la comarca del Baix Maestrat que ha deixat al marge a televisions com CSNTV que va anunciar aquesta mateixa setmana que cessa en les seves emissions analògiques a la fi de mes. Per a Escuder en la concessió a canals de televisió com TV de Castelló i Planavisió de les llicències digitals existeix un clar “amiguisme” i una actitud “impresentable” de monopolitzar la comunicació per part del PP. Per al PSPV tal actitud ha provocat un “empobriment” de la pluralitat i “els benicarlondos perden la televisió de Benicarló”.

D'altra banda va lamentar que la Generalitat no haja definit encara la situació en que es troben els estatuts del quart canal que han de compartir els municipis de Vinaròs, Benicarló i Peníscola i en el qual CSNTV tenia posades les seues esperances per a donar una viabilitat a la forta inversió tècnica realitzada i a desenes de llocs de treball entre periodistes, tècnics i col·laboradors. El socialista va denunciar també que “aquests canals no estiguen presents en la comarca ni sembla que vagin a

estar-lo a l'emetre en cadena, una circumstància que incompleix el servei públic per al qual els va ser concedida la llicència”. Segons Escuder el PP de Benicarló i Peníscola podria haver exercit la seua majoria en el consorci i engegar la TDT, si és que existien pressions d'altres canals per congelar la situació. “Políticament no els interessa perquè ja tenen suficientment controlat l'espai informatiu de la comarca i la tele municipal podria haver-los creat problemes al PP”, va assegurar.

Joaquín Bel: "Ho sento moltíssim però fins a ací hem arribat"

text REDACCIÓ

Joaquín Bel (Benicarló, 1956) propietari de la Promotora Audiovisual CSNTV i president del Benicarló Futbol Sala ens parla del tancament del canal de televisió: "No hi ha una aposta clara per comunicar des de Benicarló a altres llocs, ni per part dels governants ni pels propis benicarlandos"

Com s'ha arribat a l'actual situació del tancament de la televisió?

És un cúmul de circumstàncies en la qual segurament tots tenim part de culpa i hauríem de fer una reflexió de futur perquè, penso, que els projectes de comunicació de Benicarló s'estan esgotant poc a poc i no estem fent massa per consolidar projectes que transmeten el nostre sentiment i forma de veure les coses. És una reflexió que he fet en aquests moments i tinc ja les meues conclusions.

I que creu que ha de passar perquè aquestes iniciatives no queden fixades i se'ls done suport?

Hi ha dos factors que influïxen. D'una banda les llicències de ràdios i televisions necessiten d'una autorització administrativa. Per l'altre, tot l'arc polític aposta més aviat poc perquè aquestes llicències arriben amb la mateixa fluïdesa que a d'altres costats. Altra lectura important és saber si la gent de Benicarló fa alguna cosa perquè haja projectes de comunicació importants. La meua contestació en aquests moments seria que no. He intentat diversos projectes de comunicació, un d'ells al capdavant de la televisió analògica més antiga de la comarca i de les més antigues de la província i penso que la gent de Benicarló no té moltes ganes que això siga així. O són còmodes o no ho valoren. Crec que això forma part del caràcter benicarlando i entre ells m'incloc jo, que em seguiré sentint benicarlando malgrat tot, perquè seguiré lluitant per coses que considero com nostres. En aquests anys hem tingut molta atenció per les entitats i gent de Benicarló sense deixar de costat als altres pobles de la comarca. Si no hem estat capaços de mostrar això a la gent, ho sento moltíssim però fins a aquí hem arribat.

Els polítics de l'oposició apunten més a qüestions polítiques que a aquestes que vostè diu.

Ningú pot ara començar ara a llençar pedres a la teulada de l'altre. Abans han de fer una reflexió personal política i assumir la seua part d'aquesta història. Teníem una televisió analògica funcionant en una situació de alegalitat com ho feien totes. Després es va legislar a Madrid i ho van executar les autonomies. Al desembre de 2005 es procedeix, injustament al meu entendre per Telecarlón i CSNTV, a concedir les llicències. Posàvem molts més mitjans que altres televisions i a nivell

"He intentat diversos projectes de comunicació, un d'ells al capdavant de la televisió analògica més antiga de la comarca i de les més antigues de la província i penso que la gent de Benicarló no té moltes ganes que això siga així."

professional teníem una plantilla i proposta molt superior a les de la resta. Televisions de Vinaròs, Castelló i Borriana es veuen beneficiades i nosaltres ens quedem sense llicència. Semblava que l'única sortida era la televisió municipal que havien sol·licitat Benicarló, Vinaròs i Peníscola. Després de les negociacions i amb el Consorci formalitzat presentem una proposta de televisió municipal, es produïxen altres ofertes com la conjunta de Localia i TV-Ulldecona. Sé que la nostra era la millor, però algú amaga els papers. Un mes després el Consell envia una carta demanant certs canvis per a aprovar el Consorci i aquesta carta també és amagada. Després estan els que han donat la callada per resposta que, no obstant això, sí van organitzar i van finançar una manifestació contra el tancament de TV3. No he escoltat dir coses en contra del tancament de CSNTV. Han de llençar-se també pedres a la seua teulada per a ser justos. Els governants no han apostat per aquest mitjà de comunicació i a nivell radiofònic tan sols ens queda ja una emissora, com és la local, amb la seua audiència entre cometes. No hi ha una aposta clara per comunicar des de Benicarló a altres llocs, ni per part dels governants ni pels propis benicarlandos. Ens falta aquest sentiment de poble i de lluitar per les nostres coses amb intensitat suficient com per a aconseguir-les.

El Bloc de Benicarló considera increïble que el PP de Vinaròs demane millores per als seus vials i a Benicarló l'alcalde no sàpiga res

text REDACCIÓ

L'edil del Bloc minimitza les accions judicials del president d'una associació de veïns i diu que només consideraria dimitir si li ho demanen els seus votants o grup.

L'edil i portaveu del Bloc, José Luís Guzmán, va lamentar que mentre el portaveu del PP a Vinaròs reclama inversions amb la baixa de 15 milions d'euros de l'adjudicació de la variant de la N-340 per Peníscola, Benicarló i Vinaròs "aquí ningú del PP sàpiga res, no demanen millores, ni ponts, ni enllaços i, a tan sols 7 quilòmetres, estiguen agraits, contents i ja sàpiguen on volen millorar la seua xarxa viària". El secretari local del Bloc, Eladio Giner, es va mostrar preocupat per la petició realitzada el dilluns pel PP en l'oposició de Vinaròs, que va reclamar tots els fons excedents per a arreglar els accessos des de Vinaròs a l'entrada de l'autopista en la N-238. Segons Giner "també podrien venir per a millorar els accessos a la carretera de Càlig, Sant Mateu i Cervera des de la variant" i va lamentar que al primer edil tan sols se'l veja inaugurant obres en poblacions veïnes. "Encara el veurem per la tele inaugurant la N-238 fins al peatge", va ironitzar.

Els veïns de Riu, Surrac i Aiguàliva presentaran 1000 suggeriments al Concert previ de Benicarló

text REDACCIÓ

L'associació de veïns de les partides litorals Riu, Surrac i Aiguàliva van anunciar que presentaran entre 800 i 1.000 suggeriments particulars en la fase de concert previ per a garantir la vocació urbanitzable i els drets urbanístics de tots els veïns i propietaris inclosos en la franja que va de la N-340 a la de costa i fins a Vinaròs. A més el seu portaveu Manolo Roca va denunciar l'intent de l'oposició (PSPV i Bloc) de retardar l'aprovació del PGOU de Benicarló, postura a la qual s'ha sumat el PP amb l'ampliació de l'exposició del concert previ, apartant-se així del discurs oficial mostrat a l'associació veïnal, va explicar Roca. "Benicarló ha perdut amb aquest mes d'exposició pública quatre mesos més i ja duem quatre anys de tramitació del PGOU", va indicar un empipat Roca.

En altre sentit va fer una lectura de les declaracions de l'edil del Bloc, José Luís Guzmán, que va qualificar de bona la pròrroga en l'exposició pública del concert previ, on va matisar que qui els van atacar per sol·licitar-la "ara presentaven al·legacions", assenyalant al president veïnal i a la seva família. Per a Roca després d'aquestes afirmacions existeix una vulneració de la Constitució espanyola per violar el dret a la intimitat i a la protecció de dades privades. Per aquest motiu va sol·licitar la dimissió de l'edil José Luís Guzmán, va anunciar accions judicials contra l'edil i va lloar el tarannà i treball dels anteriors edils del Bloc, Xavier Rodríguez i Josep Antoni Marqués, a qui va qualificar de "valuosos" enfront dels actuals representants d'aquesta formació "que han desprestigiats a la formació i han passat dels cinc a dos edils".

Per altra banda el portaveu del Bloc va minimitzar l'anunci d'accions judicials contra la seua persona en les manifestacions de justificació de la pròrroga de l'exposició del concert previ on va assenyalar que van participar qui els critiquen, amb referències al president de l'entitat veïnal i querellant. "És major i sabrà on estan els jutjats, si és punible, o no, el jutge ho dirà. Tan sols recordo que de la seua part sempre rebem nosaltres". A més va assenyalar que només consideraria dimitir si li ho demanen els seus votants o grup. Finalment va lamentar el tancament del benvolgut canal benicarlando CSNTV i va recordar que "va ser el PP de la Generalitat qui va donar les llicències a empreses que no estaven situades en la zona i que ha estat durant el mandat del PP local quan s'ha tancat el canal".

Peremptòria necessitat

El portaveu veïnal va considerar necessària l'aprovació del PGOU sense més demores i va recordar que en els últims mesos el Consistori ha iniciat procediments sancionadors i ordenat demolicions d'habitatges il·legalment erigits en partides com Riu, Collet, Surrac, Aiguàliva, Sanadorlí o el propi Polígon industrial "que ja no són d'un o dos milions de pessetes, si no de fins a 20 i amb ordres de demolició i trasllat a Fiscalia". La mesura d'ordenació del territori és, al seu judici, urgent en terrenys "amb vocació de construir i on la gent cansada d'esperar als polítics acaba construint, no es tracta d'un procés d'especulació", va dir.

Retrats d'estiu/4: Guanyar-se la vida

Fronteres

text JOAN HERAS

El Ramon i la Luisa quasi han acabat de preparar les taules per a l'endemà. Tot està recollit, netejat, escombrat i a punt per a un nou episodi de restaurant d'estiu ple de gent afamada. Ja fa dies que comparteixen el torn de tarda-nit i han fet moltes consideracions sobre els hàbits i els comportaments de la clientela en funció de la seva procedència: francesos, italians, anglesos o britànics en general, diversos tipus d'espanyols i personal autòcton. Tenen les bases per a fer-ne un estudi seriós, potser fins i tot una tesi doctoral en la qual elements sociològics i psicològics es poden relacionar perfectament. Però ara el Ramon no pensa pas en la possibilitat de fer aquest estudi sinó en com s'ho pot fer per dir-li, d'una vegada, a la Luisa que és una dona meravellosa i que per què no anem a prendre alguna cosa? Aquí ens passem moltes hores junts però no tenim ocasió de parlar tranquil·lament, més enllà d'algunes paraules i somriures creuats mentre servim taules o en un petit moment de pau a mitja tarda o una breu conversa ara quan acabem de preparar-ho tot. El Ramon no sap com començar, què dir-li, com enfocar la qüestió. Sap perfectament que la seva capacitat i habilitat estratègica en aquest tema és molt baixa, per no dir absolutament nul·la. Està clar que els seus dots d'estratega en els jocs de rol no li serveixen per a res a la vida real.

El Ramon ja fa tres temporades d'estiu que treballa en aquest restaurant. Des que va acabar el batxillerat va començar a treballar tots els estius. Fins aleshores havia fet cosetes però no s'havia compromès durant els dos mesos llargs de calor i de turisme- encara que aquest va baixant cada any- per a treballar aquí. Ara necessita diners per a poder fer la carrera i la feina d'estiu, intensa i cansada, li aporta una injecció que li permet anar tirant, bo i comptant amb l'ajuda dels pares que volen que el noi tingui estudis, ja que ell sí que en pot tenir. La Luisa ha començat aquest any. De fet, no fa pas massa que ha arribat del seu Xile estimat i força enyorat. Vol estudiar però de moment la seva arribada ha estat una mica accidentada: no ha acabat el segon de batxillerat perquè no s'ha vist en cor d'agafar el ritme i ha acusat força el nivell diferent amb què s'ha trobat. El seu objectiu és aprovar-ho tot el proper curs i poder anar a la universitat per estudiar de mestra. Li agraden molt els nens i ella somia en poder fer de mestra. En algun moment que han pogut parlar una mica, la Luisa li ha explicat que abans de venir cap aquí es dedicava a tenir cura de dos nebots i que això és una de les coses que enyora més.

El Ramon mira com la Luisa acaba de posar les copes cap per avall en les dues darreres taules i repassa tot allò que aquesta noia, força menuda, càlida i molt amable, li ha recordat. El dia que la va conèixer, just a principis del mes passat, li va sorprendre la seva mirada, els seus ulls

fosc i grans i va pensar en els grans ulls oceànics de què parla Neruda. Però de seguida va pensar en l'Amanda, en el seu record, en els carrers mullats i l'esperança de retrobar a Manuel. Deu tenir algun Manuel per aquí o potser en té algun allà encara, esperant-la, desitjant-la des de lluny. El Ramon no ho sap. Només sap que cada nit, quan pleguen, ningú ve a buscar-la. Evidentment això no prova res, és cert, però no té cap altra dada. Passades un parell de setmanes, quan el Ramon ja la coneixia una mica i, sobretot, quan ja havia tingut temps d'observar-la i de començar-la a desitjar –ell des d'aquí, en directe-, es va imaginar la Luisa com la protagonista d'una de les cançons més boniques d'Ismael Serrano: sens dubte la Luisa és la noia que el cantant retroba a Santiago i amb la qui, després d'un concert a la universitat, "Carretean" durant tota la nit i, gràcies a la música i al pisco, corren pels carrers i pels locals nocturns i van encenent el seu desig, la presència de la lluita pe la llibertat i un grapat de cançons que els ajuden a viure. Però quan arriba la matinada ella li diu que fins aquí tot ha estat bonic i ell retorna a Madrid amb el record viu i alhora trist de la Luisa. Perquè ara el Ramon no en té cap dubte: és ella, la Luisa, la protagonista de la cançó. En algun moment ha pensat que posaria aquesta cançó a l'aparell del restaurant i observaria la seva reacció. Encara no ho ha fet.

La Luisa ha acabat de preparar les taules que quedaven i somrient i amb cara de cansada s'apropa a en Ramon i comenten que ha estat una jornada dura. Sí, molta feina i quasi sense parar. Aquell grup d'italians eren estúpids amb ganes. I aquells nens que no han parat ni un minut de plorar i de xisclar? I quan, acabat el repàs del dia, el Ramon fa el gest d'anar cap al vestidor, ella li diu que per què no anem, si vols, a passejar o a prendre una cervesa. Si trobem pisco, et convido.

ve de la p gina anterior

Portades

Si la portada del llibret de festes és representativa d'aquestes, enguany, han quedat retratats. Ja ho diuen que sobre gustos ni hi ha res escrit. Ni retratat.

Ca Si No Te Ve

Així era com sé la coneixia popularment a aquesta cadena de televisió local. I diem coneixia, perquè a final de mes tancarà definitivament. És una llàstima. Tots els mitjans de comunicació sempre aporten alguna cosa i, aquest, durant el temps que ha estat funcionant ha estat un bon referent a les nostres comarques. Però la vida és així i, com els tafaners, tot arriba a la seua fi. Ei, compte, que nosaltres no tenim intenció d'anar-nos enlloc. Bé, mentre la gent de La Veu ens vulga tenir al seu costat. Ho diem perquè algun dia nosaltres també farem fallida i ens n'hauré d'anar amb la cua entre les cames. És llei de vida. De tota manera, tot i que, de vegades, hem estat molt punxes (som així), la nostra enhorabona a tota la gent que va fer possible tindre aquest

mitjà durant tant de temps a les nostres terres. Perquè no ens oblidem, si hem de fer cas a la dita "quants més serem més riuarem".

Ensabonada

Hem escoltat les paraules d'alguns representants dels veïns de la zona de Surrac i Aiguaoлива i quina ensabonada els han pegat als antics regidors

del BLOC, Marqués i Rodríguez. Un poc més i els fan un monument! Serien bons de debò. En canvi als d'ara... millor no parlar-ne.

Sugeriment

Per a la presentació de les dames, podien encendre el lluminós de l'Estell del Collet. Quedaria descontextualitzat però donaria color a la cosa.

FILANT LA XARXA

www.genoom.com

Aquesta web ofereix un servei gratuït que pot resultar útil i divertit per als membres d'una família. Es pot construir l'arbre genealògic en línia, de forma conjunta, compartint fotografies de tots els membres familiars.

La.Rata.Sensefils@gmail.com

laveubenicarlo@terra.es

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Raaaapiiiidddd

Sabíem com de ràpids podien ser en aquest Ajuntament nostre, però tant, tant... Al web del nostre il·lustríssim el dia 31 del passat juliol van publicar les bases del concurs d'aparadors. Tot bé. El termini acabava el dia 1 d'agost. Sort que els tafaners ens informem a diari que si no... Que no volien que es presentara ningú? O és que ja tenien a qui donar-li-ho? *Pillins, pillins!*

Quines mans!

Els tafaners, que sempre estem guaitant tot el que passa, l'altre dia, fent això que diuen zapping per la tele, vam veure pel canal 56 que sortia un personatge molt curiós, de nom *Primitivo*, que deia que curava amb les mans. El sorprenent no era que curés, mitjançant les mans, si no la seua especialitat, els "bultos" als pits de les dones. Impressionant. Segur que els proveïdors de copes de sostenidors ja se'l deuen rifar.

Els nostres camins, on han anat a parar?

Ens hem assabentat que la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació "ha dit", per dir que no siga, que ha invertit més de 30 milions d'euros en apanyar els camins rurals dels nostres municipis. En total "diu" que ha apanyat més de 190 km de camins rurals. Doncs, nosaltres no ho entenem o, almenys, ací, no ho hem vist enlloc. Els tafaners, que si per alguna cosa ens caracteritzem és per anar d'ací per allà, tafanejant, fa molts anys que veiem que els nostres camins estan igual, ara, que fa vint anys, quan encara manava Mundo. No tenen barra ni res.

I, on aniran a parar?

Deu ser que nosaltres serem els de la següent tongada, els dels 300 milions que "diuen" que vindran per apanyar el que "queda". Ja pot sortir, ja, el nostre regidor d'agricultura a dir que apanyarà tres camins, tres. Que ja era hora. De tota manera no ho diguem massa fort perquè, com la nova variant de l'N-340 fa malbé mig terme agrícola benicarlando, no siga cas que després s'ho repensen i diguen que, com els ha fet malbé el govern central..., que siguem ells els que els apanyen. Al temps.

Ala, "Primitivo", ja tens treball!

Enrenou futbolero

Nosaltres d'això del futbol no n'entnem massa. Ho diem així de clar, però és que porten unes setmanes que no paren. Que si l'entrenador-president d'abans era un mal gestor. Que si el regidor d'esports es dedica a ficar a caldo al d'abans. Que si el d'abans està fart. Que si és un senyor perquè no ha entrat al drap de les crítiques que li han fet. Que si han ficat un nou entrenador que ha dimitit quan havia de fer el primer partit de pretemporada. Que si tenim un altre nou entrenador. Que... no se n'estan de res, aquesta gent de la família futbolera benicarlanda. Haurem de demanar consell als dropes de la plana del futbol, compte, així és com es cataloguen ells, nosaltres només reproduïm les seues paruales, perquè ens assessoren. I és que aquest món és tot un enrenou.

Senyora Garcia

Aix és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Aquesta setmana necessàriament hauré de començar parlant d'un altre mitjà de comunicació, mana l'actualitat, bé ho sap vosté. El tancament sembla que definitiu de POVET Televisió és, penso humilment, un atac a allò que s'anomena amb tanta pompa "llibertat d'expressió". És cert que feia temps que se sabia, que fins i tot la cadena televisiva —en un intent desesperat de salvar no sé ben bé què— havia pres la mesura penso que poc encertada de deixar de banda la immensa tasca que a favor de la normalització lingüística havia fet durant tants anys, però ningú creia que la cosa seria tan ràpida i tan certa. Sembla ser que tot és una qüestió política i en concret POVET Tv mai s'ha caracteritzat per ser un mitjà de comunicació tendenciós i sempre, penso, compte, ha mostrat una imparcialitat prou creïble. Fins i tot en aquests dies no s'ha llençat d'una manera virulenta contra els autors d'aquest atemptat. No sé si és hora de solucions, però sí de saber i dir ben clar i ben fort qui en són els culpables. En aquest aspecte, què ha fet l'Ajuntament de Benicarló? Què han fet els nostres representants als organismes de València capital? Tots aquests senyors tenen noms i cognoms i estaria bé que es diguera públicament qui són. El pitjor que pot passar és que, com passa tantes vegades, s'arribe a la conclusió aquella tan sobada que "tots són iguals". No senyora, no, no són tots iguals. N'hi ha que se'n fumen més que altres, n'hi ha que es mengen la sopa boba, n'hi ha que se'ls omple la boca amb

Be-ni-car-ló, però que se'n foten de tot, del mort i de qui el vetlla. Primer és el partit i després el poble, diguen el que diguen. En altres llocs, és ben bé a l'inrevés: encara que siguen de partits diferents, primer és el poble, el seu poble. Ara ací ens en xalarem d'allò més amb els entretinguts reportatges de Castellón tierras y

gentes, amb els meravellosos programes que ens informaran de les coses tan interessants que passen a Borriana o a Moncofa, ciutats veïnes i germanes de la nostra o amb els resultats esportius de Betxí, Nules i Xilxes. M'agradaria que els benicarlandos se sublevaren, que isqueren al carrer i pegaren quatre crits, però també m'agradaria que se'ns diguera ben clar i sense embuts a qui els hem de pegar els crits. Ara que vénen festes i qualsevol penya fa pasquins i enganxines per qualsevol poca lliga, estaria bé que els responsables de POVET es gastaren quatre euros —no molts més— i tots ens posàrem l'enganxina amb un "No al tancament de Povet Tv" o alguna cosa així. Em jugo un got de vi, senyora Garcia, que fins i tot el nostre senyor alcalde o el nostre senyor Mundo se la posarien a la solapa el dia del ball de gala. Si ja

van fer una cosa semblant quan la manifestació del desvió de la 340, no ho haurien de fer ara? Que ho proven que voran. Direm una altra vegada que és el caràcter benicarlando, que som així, que ens en fotem i se'ns en foten de tot i que no podem fer-hi més. No ens hi hem de resignar, si més no, caldria que ens escoltaren, que som alguna cosa més que un poble de falles i festes diverses (per cert, quina vergonya l'alcalde anunciant ufanós, amb tantes mancances com tenim que la Diputació i no sé qui més ens han donat més diners, més morralla, per a la festa de la Carxofa; no hi tinc res en contra, compte) i que ens importen les nostres coses. En fi, el que li deia, una vergonya de les grosses. Segueixo. Penso en aqueixos vells i impedits que no poden sortir de casa i que el seu únic contacte amb el món és la televisió. Ara, en comptes de vore les festes de Benicarló o Santa Madalena sentiran les arengues de Fabra, sabran què passa a Vall d'Alba o Cabanes i s'enlluernaran amb els prudents comentaris de la filla del malaguanat Vicente Miralles Troncho. Una llàstima. I encara més llàstima si em poso a pensar que una altra cadena de televisió tinc entés que cobra a ajuntaments i comissions per emetre reportatges. En fi.

Ja acabo. Només aprofitar per desitjar-los a tots unes bones festes i en particular a vostés que passen un feliç dia del seu tretzé, ja en van tretze, aniversari. Tant de bo en puguem ser molts més perquè —no ho dubte gens— si legalment algú haguera pogut tancar La Veu de Benicarló, ja ho haguera fet. I fa molts anys.

Bones Festes

No cal dir que és un tòpic començar així l'editorial d'aquest número però és el que hi ha, Festes. En un principi si ens hem de guiar pel programa que ens han presentat des de la Comissió de Festes la cosa no ha canviat molt respecte d'altres anys; si de cas s'observa que continua la tendència que els espectacles taurins cada vegada hi tenen més importància.

Dos concerts de categoria i la resta –tampoc es pot demanar més– repeticions d'altres anys. I, naturalment, un seguit d'actes que acaben fent les penyes per omplir el programa de cada any. Segurament el pressupost no dona per a més i els temps que corren no estan tampoc per més coses.

Encara així cal respectar l'esforç de tots aquells que, voluntàriament, dediquen els seu temps i esforç perquè la gent passe una setmana festera el més agradable possible. Les valoracions, sempre respectant el que hem dit, ja tindrem temps de fer-les. Això sí, un xicotet detall, amb el temps que porten programant les festes totes les comissions, encara no han après que el millor lloc on fer el programa oficial és ací?

Ho diem perquè, durant uns anys, el programa ha donat la sensació que era com una mena de traducció al valencià d'un que devien haver-los passat en castellà. I així quedava, una traducció barroera i mal feta.

647

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Enguany, en comptes d'escarmentar, continuen pel mateix camí però a l'inrevés, sembla que els hi han donat la versió en valencià i l'han traduïda al castellà. I tornem a embolicar-la: el "Dia del melón de moro" o el "concurso de tripazos", per ficar uns exemples, simplement, els ha quedat sensacional.

I és que el SALT fa meravelles. Però després cal tornar a llegir-ho tot perquè si no, passa el que passa. A

veure si l'any vinent aprenen d'una vegada que el que per una banda pot semblar barat acaba costant més car. I és que ací, no ho dubten, segurament ho farien millor.

Tot i així, des de La Veu de Benicarló, agraïm aquest esforç tot desitjant que la gent s'ho passe, cívicament, molt bé. I si no és cívicament i no molesten a ningú ni prenen mal, també. **Bones Festes 2008.**

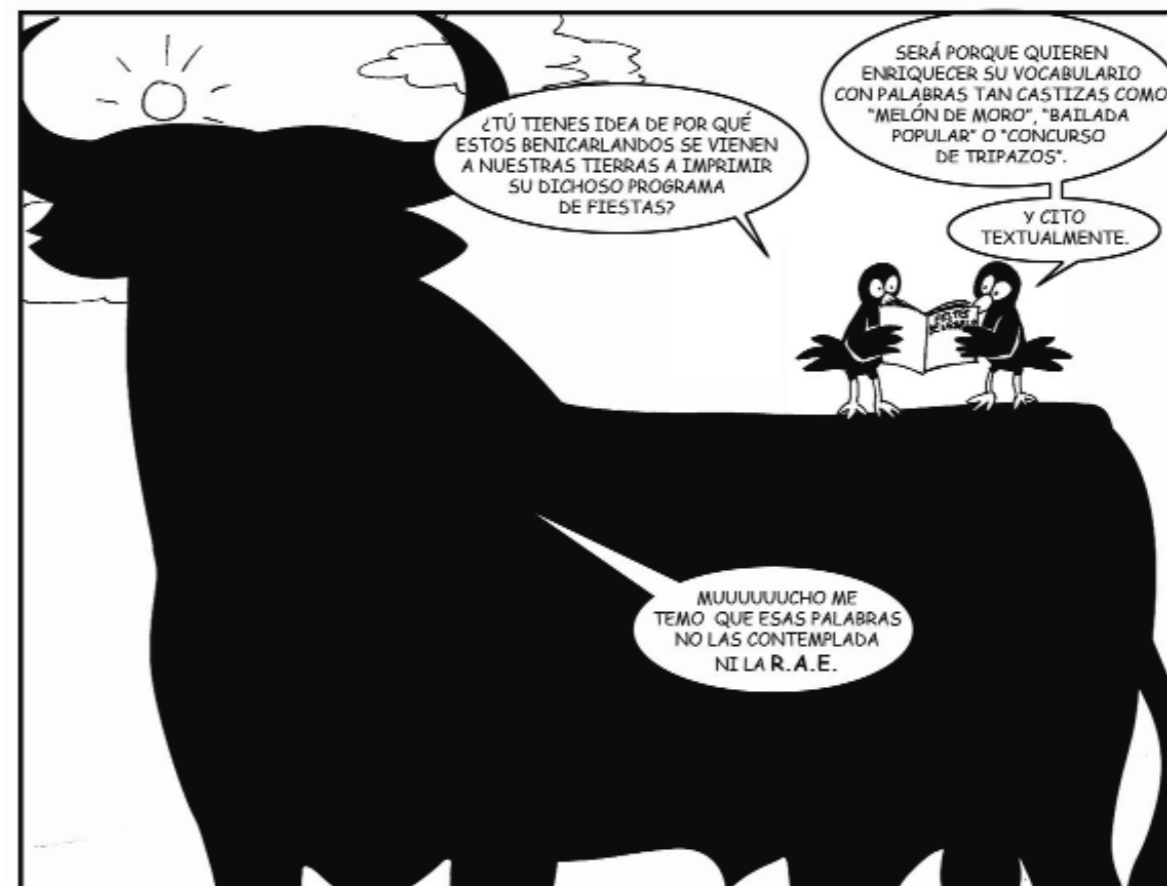
Adéu a Castelló Nord

Era un mitjà de comunicació d'ací. Ens podria agradar més o menys. Igualment la seua línia editorial ens podria agradar o no, però informava de les coses d'ací amb gent d'ací i d'una manera prou imparcial. És una equivocació que es veja obligat a tancar. Els responsables d'haver deixat que açò passés es deuen estar fregant les mans, perquè no ens equivoquem, hi ha responsables. Responsables polítics als quals se'ls en fot això de la llibertat d'expressió. Una llàstima.

El còmic

Per Xavi Burriel

"El llibret que venia de ponent"

El còmic

La propera setmana, La Veu fa festa. Tornarem el 29 d'agost!

Carxofa: Un grapat de carxofes per a la regidoria de comerç. És l'única que es mou i fa alguna cosa. Amb tot això del comerç al carrer sembla que mou un poc l'activitat comercial de Benicarló. A veure si reviscolem que estem prou ensopits i morts.

Una segona carxofa als companyis de Csnord, per el seu treball.

Panissola: Una panissola ben resseca per a la senyora Raquel, regidora de cultura. Si tot això de la cultura no li va, senyora regidora, el que millor pot fer és presentar la dimissió. Ho hauria de tenir molt clar: presentar la dimissió vol dir no cobrar de l'ajuntament però, almenys, tindria una cosa molt més valuosa, que mai ningú li podrà furta, dignitat.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Publicitat **PUBLIKAT**
Agència de Publicitat